

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. E. Č. a spol.** pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 4. apríla 2012 v Bratislave o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 13. mája 2011, sp. zn. PK – 1 Tš 21/2005, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vec sa vracia Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 15. decembra 2005 na bývalý Špeciálny súd v Pezinku obžalobu na v tom čase obvinených JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. pre trestný čin **prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchatelstvom podľa§ 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Tr. zák.** účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), ktoréhosa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinení JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K.

v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach po predchádzajúcej dohode požiadali Ing. M. M. ako štatutárneho zástupcu firmy

KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. Popradská č. 68, Košice o poskytnutie úplatku v sume 18.000.000,- Sk pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že boli príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice – Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume cca 181.000.000,- Sk na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. Košice, na základe čoho v presne nezistenom čase v mesiaci november 2002 v Košiciach na ulici Mäsiarskej č. 34 v byte obývanom V. K. odovzdal Ing. M. M., JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. sumu spolu 9.000.000,- Sk, čo predstavovalo sumu zodpovedajúcu jednej polovici z požadovaného úplatku, ktorí túto sumu 9.000.000,- Sk odovzdali v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, ktoré mali zariadiť, aby uvedené žiadosti mestských častí boli schválené, následne v presne nezistenom čase v priebehu mesiacov november 2002 až december 2002 v Košiciach na ulici Popradskej v kancelárii firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. po predchádzajúcej dohode žiadali od Ing. M. M. ako štatutárneho zástupcu uvedenej firmy druhú polovicu úplatku, t. j. sumu 9.000.000,- Sk, čo tento odmietol;

obvinení JUDr. E. Č. a JUDr. L. P.

opätovne dňa 6. februára 2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ulici Popradskej v kancelárii firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. po predchádzajúcej dohode za tým istým účelom požiadali od Ing. M. M. zabezpečiť ako úplatok sumu aspoň 1 milión Sk, ktorú majú následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, pričom dňa 10. marca 2004 v čase okolo 17.00 hod. po predchádzajúcej dohode sa dostavili do kancelárie firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. v Košiciach na ulici Popradskej č. 66, kde tento úplatok v sume 1.000.000,- Sk obvinení JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. prevzali od Ing. M. M..

Bývalý Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 19. januára 2009, sp. zn. PK – 1Tš 21/2005, uznal obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. za vinných z trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., sčasti dokonaného, sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej dohode všetkých troch obžalovaných v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach žiadali od Ing. M. M. ako štatutárneho zástupcu firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s., Popradská č. 68, Košice, sumu 18.000.000,- Sk (597.490,- Eur) pod zámenkou, že sa jedná o úplatok pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že boli príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice – Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume cca 181.000.000,- Sk (6.008.099,- Eur) na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. Košice, ktorá suma predstavovala 10 % z pridelených finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania (ďalej len ŠFRB) a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR,

v presne nezistený deň v mesiaci november 2002 v Košiciach na ulici Mäsiarskej č. 34 v byte V. K. došlo k prevzatiu P. časti peňazí v sume 9.000.000,- Sk (298.745,- Eur), ktoré od Ing. M. M. prevzali JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K.,

dňa 10. marca 2004 v čase okolo 17.00 hod. v kancelárii firmy KAME – SLOVAKIA GROUP a.s. v Košiciach na ulici Popradskej č. 68 po tom, čo im Ing. M. M. odmietol doplatiť druhú časť peňazí v sume 9.000.000,- Sk (298.745,- Eur), na naliehanie obžalovaných im vyplatil sumu 1.000.000,- Sk (chybne uvedené 298.745,- Eur, správne malo byť 33.194,- Eur), ktorú prevzali JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. a k doplateniu zvyšnej časti v sume 8.000.000,- Sk (261.551,- Eur) nedošlo v dôsledku zadržania obžalovaných príslušníkmi PZ,

čím všetci obžalovaní spôsobili firme KAME – SLOVAKIA, a. s., Popradská č. 68, Košice, škodu vo výške 9.000.000,- Sk (298.745,- Eur).

Špeciálny súd ich za to odsúdil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. k trestom odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov pre každého z nich osobitne, pričom na výkon uložených trestov odňatia slobody ich podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do I. (P.) nápravno-výchovnej skupiny. Ďalej každému z nich osobitne podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 602.520,- Sk (20.000,- Eur) a pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Nakoniec všetkým obžalovaným podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložil povinnosť, aby spoločne a nerozdielne uhradili poškodenej spoločnosti KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s., Popradská 68, Košice, škodu vo výške 9.000.000,- Sk (298.745,- Eur).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaní JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 19. novembra 2009, sp. zn. 1 Toš 4/2009, podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku (ďalej len špecializovaný trestný súd) rozsudkom z 13. mája 2011, sp. zn. 1 Tš 21/2005, oslobodil

obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K.

podľa § 226 písm. a/ Tr. por.

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 14. decembra 2005, sp. zn. VII Gv 8/04, pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako trestný čin **prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Tr. zák.**, ktorý mali spáchať tak, že

obvinení JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach po predchádzajúcej dohode požiadali Ing. M. M. ako štatutárneho zástupcu firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. Popradská č. 68, Košice o poskytnutie úplatku v sume 18.000.000,- Sk pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že boli príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice – Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume cca 181.000.000,- Sk na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma

KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. Košice, na základe čoho v presne nezistenom čase v mesiaci november 2002 v Košiciach na ulici Mäsiarskej č. 34 v byte obývanom V. K. odovzdal Ing. M. M., JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. sumu spolu 9.000.000,- Sk, čo predstavovalo sumu zodpovedajúcu jednej polovici z požadovaného úplatku, ktorí túto sumu 9.000.000,- Sk odovzdali v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, ktoré mali zariadiť, aby uvedené žiadosti Mestských častí boli schválené, následne v presne nezistenom čase v priebehu mesiacov november 2002 až december 2002 v Košiciach na ulici Popradskej v kancelárii firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. po predchádzajúcej dohode žiadali od Ing. M. M. ako štatutárneho zástupcu uvedenej firmy druhú polovicu úplatku, t. j. sumu 9.000.000,- Sk, čo tento odmietol,

pretože nebolo dokázané, že sa tento skutok stal;

a obžalovaných JUDr. E. Č. a JUDr. L. P.

podľa § 226 písm. b/ Tr. por.

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 14. decembra 2005, sp. zn. VII Gv 8/04, pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako trestný čin **prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Tr. zák.**, ktorý mali spáchať tak, že

opätovne dňa 6. februára 2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ulici Popradskej v kancelárii firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. po predchádzajúcej dohode za tým istým účelom požiadali od Ing. M. M. zabezpečiť ako úplatok sumu aspoň 1 milión Sk, ktorú majú následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, pričom dňa 10. marca 2004 v čase okolo 17.00 hod. po predchádzajúcej dohode sa dostavili do kancelárie firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a. s. v Košiciach na ulici Popradskej č. 66, kde tento úplatok v sume 1.000.000,- Sk obvinení JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. prevzali od Ing. M. M.,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Špecializovaný trestný súd potom, čo na pätnástich stranách písomného vyhotovenia rozsudku poukázal na obhajobnú argumentáciu obžalovaných, jednotlivé svedecké výpovede,

znalecké posudky a časť listinných dôkazov, oslobodzujúci výrok vo vzťahu k P. skutku (pomyselne rozdeleného) odôvodnil na necelej jednej strane jeho písomného vyhotovenia (str. 18-19) v podstate na tom základe, že výsledky dokazovania (najmä s poukazom na „graduujúce“ výpovede svedka Ing. M. M. ako jediného priameho dôkazu, ktoré vzhľadom k tomu vyhodnotil ako nevierohodné) vykonaného pred súdom prvého stupňa nevyznali jednoznačne, keďže sa nepodarilo zabezpečiť úplnú reťaz priamych alebo aj nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodiť bezpečný záver o tom, že sa tento P. skutok stal. Vzhľadom k tomu obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. s poukazom na zásadu v pochybnostiach v ich prospech v prvej časti skutku oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli trestne stíhaní.

Aké iné ďalšie dôkazy však špecializovaný trestný súd vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne vo vzťahu k prvej časti skutku (s výnimkou ešte listinného dôkazu svedčiaceho o výbere hotovosti vo výške 25.000.000,- Sk dňa 26. novembra 2002 z regionálnej pobočky PKB, a.s., Košice svedkom Ing. M. M.) však z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku už nie je možné zistiť.

Špecializovaný trestný súd, pokiaľ ide o druhú časť pomyselne rozdeleného skutku (odovzdávanie sumy 1 mil. Sk), svoj oslobodzujúci výrok rovnako na jednej strane písomného vyhotovenia rozsudku založil na argumentácii, že k stretnutiam medzi svedkom Ing. M. M. na jednej strane a obžalovanými JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. na strane druhej došlo v dňoch 23. februára, 3., 5. a 10. marca 2004 pod dohľadom polície za aktívnej účasti svedka Ing. M. M. majúceho na sebe kameru a odpočúvacie zariadenie a odovzdávajúceho sumu 1 mil. Sk (veci boli zabezpečené prostredníctvom polície), ktorý vykonával činnosť agenta provokatéra, o čom svedčia tieto vyhotovené obrazovo-zvukové záznamy z priestorov obchodnej spoločnosti KAME – Slovakia Group, a. s.

Na základe akých skutočností zistených z obrazovo-zvukových záznamov z priestorov obchodnej spoločnosti KAME – Slovakia Group, a. s. v dňoch 23. februára, 3., 5. a 10. marca 2004 dospel k tomuto záveru, však z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku rovnako už nie je možné zistiť.

Špecializovaný trestný súd ďalej dospel k záveru, že svedok Ing. M. M.. v dobe od 6. februára do 10. marca 2004 pravdepodobne nevystupoval dobrovoľne, pretože po podaní trestného oznámenia nad ním visela hrozba trestného stíhania, ktoré bolo dočasne odložené.

Podľa názoru špecializovaného trestného súdu **provokácia v zmysle vzbudenia predtým neexistujúceho rozhodnutia inej osoby spáchať trestný čin je neprípustná; objektívne totiž vyvoláva následok, ktorý je fiktívnym, nie skutočným ohrozením alebo porušením spoločenského záujmu, chráneného príslušným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona a definovaného ako objekt trestného činu.**

Špecializovaný trestný súd mal teda za to, že pre použitie agenta nebola splnená podmienka v tom zmysle, že „**neboli získané poznatky o úmysle JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. spáchať trestnú činnosť korupcie, čím sa pôsobenie Ing. M. M. dostalo do rozporu s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože štátny orgán použil agenta v rozpore s ustanovením § 88 Tr. por., s ustanovením § 22 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 13 Listiny základných práv a slobôd a článkom 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd**“.

Vzhľadom na vyššie uvedené špecializovaný trestný súd potom dospel k záveru, že skutok dňa 10. marca 2004 sa stal a dopustili sa ho obžalovaní JUDr. E. Č. a JUDr. L. P., avšak „**skutok mal umelo vytvorený dej a vznikol na základe činnosti orgánov činných v trestnom konaní prezentovanej konaním Ing. M. M., ktorý vytvoril situáciu, pri ktorej odovzdal obžalovaným peniaze, ktoré prezentoval ako úplatok, ale toto konanie nevykazovalo znaky trestného činu**“.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor), ktoré smerovalo čo do výroku o vine v neprospech všetkých troch obžalovaných.

Prokurátor v písomnom odôvodnení podaného odvolania „**považoval napadnutý rozsudok za nezákonný, nakoľko špecializovaný trestný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v súlade s Trestným poriadkom, avšak nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, keď tieto hodnotil výlučne v prospech obžalovaných, ktorých spod obžaloby oslobodil**“.

V prvom rade prokurátor namietal, že špecializovaný trestný súd nesprávne vyhodnotil výpoveď jediného priameho svedka Ing. M. M., ktorý bol v tejto trestnej veci vypočutý opakovane, pričom v skutkovo podstatných okolnostiach vypovedal zhodne, zotrval na svojich tvrdeniach, a to aj pri vzájomných konfrontáciách usvedčoval všetkých troch obžalovaných zo spáchania žalovaných skutkov. Existenciu drobných odchýlok, či zmien vo výpovedi tohto svedka odôvodnil značným časovým odstupom od spáchania skutkov, navyše podľa názoru prokurátora tieto ani nie sú podstatné z hľadiska popisu priebehu žalovaných skutkov a ich právneho posúdenia.

Podľa názoru prokurátora vierohodnosť výpovedí svedka Ing. M. M. potvrdzuje celý rad ďalších nepriamych dôkazov, a síce:

- potvrdenie o ubytovaní obžalovaných a svedka L. B. v dňoch 14. - 15. januára 2003 v hoteli Nivy v Bratislave ako aj potvrdenie o tom, že v tomto termíne mala Národná rada Slovenskej republiky zasadnutie, na ktorom bol v tom čase poslanec PhDr. L. N. prítomný;
- znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava, ktorého závery na hlavnom pojednávaní predniesol znalec Ing. J. P. a z ktorých vyplýva, že dokument s názvom „rozpis dlhov.doc“ z 21. novembra 2002, ktorý bol zaistený v počítači obžalovaného V. K. a v ktorom je aj položka „Blava 10% 18 200 000 Sk – preberie E. – Laci“, je autentický;
- výpovede svedkov Ing. J. B. a Ing. V. K. potvrdzujúce korupčné pozadie pridelenia finančných prostriedkov na výstavbu obecných nájomných bytov s tým, že na tomto mali participovať okrem V. K. aj JUDr. E. Č. ako funkcionár SDKÚ a JUDr. L. P. ako osoba majúca vzťah k „maďarskej koalícii“;
- výpovede svedkov JUDr. I. H., Ing. I. R. a Ing. Š. V. naopak potvrdzujúce skutočnosť, že pre uvedenú výstavbu obecných nájomných bytov nemalo byť pre nevyriešené vlastnícke vzťahy nikdy vydané stavebné povolenie a tým ani poskytnuté jednak úver zo ŠFRB a jednak dotácia Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja;

- neštandardný mechanizmus zmluvných vzťahov v súvislosti s výstavbou obecných nájomných bytov a iniciácia vzniku týchto vzťahov;
- obrazovo-zvukové záznamy a odposluchy telefonických hovorov medzi svedkom Ing. M. M. a obžalovanými;
- doklady zaistené 10. marca 2004 po zadržaní obžalovaných JUDr. E. Č. a JUDr. L. P., ktorých úlohou bola snaha o legalizáciu prevzatej sumy 1 milión Sk a ktoré z tohto hľadiska treba jednoznačne považovať za fiktívne;
- že nešlo o provokáciu zo strany svedka Ing. M. M. a príslušníkov polície svedčí obsah rozhovorov zachytených na obrazovo-zvukovom zázname medzi týmto svedkom a obžalovaným JUDr. E. Č., ktorý jednoznačne svedčí o opaku, a to že iniciatíva, model a spôsob prevzatia tejto sumy nevyšla od svedka Ing. M. M., ale od obžalovaných JUDr. E. Č. a JUDr. L. P.;
- svedecké výpovede Ing. F. Z. a Ing. D. V. potvrdzujúce sponzorskú podporu Ing. M. M. a spoločnosti KAME – Slovakia Group, a.s. Košice pre kandidátov strany SDKÚ v rámci K. volieb v roku 2002, ktorú sprostredkoval obžalovaný JUDr. E. Č.;
- výpovede svedkov Ing. J. K. a Doc. Ing. J. K. v súvislosti s podielom spoločnosti KAME – Slovakia Group, a.s. Košice na výstavbe rodinného domu pre PhDr. L. N.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného prokurátor dospel k záveru, že napriek tomu, že svedok Ing. M. M. má v iných trestných veciach procesné postavenie obvineného a bol dokonca aj právoplatne odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť k trestu odňatia slobody, ktorý momentálne vykonáva, jeho svedecké výpovede v tejto trestnej veci nie je možné a priori hodnotiť ako nevierohodné, zvlášť v prípade, keď sú tieto výpovede doplnené resp. podporené celou radou ďalších nepriamych dôkazov ako sú výpovede vyššie uvedených svedkov, znalecký posudok, listinné dôkazy, odposluchy a obrazovo-zvukové záznamy.

Z týchto dôvodov prokurátor preto navrhol, aby na podklade ním podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 258 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dôvodom odvolania podaného prokurátorom sa písomne vyjadril len obžalovaný JUDr. L. P., pričom v rámci toho predložil aj štyri listinné dôkazy.

Z jeho písomného vyjadrenia v podstate vyplývalo, že vykonaným dokazovaním sa skutková verzia produkovaná svedkom Ing. M. M. ako ani iná skutková verzia nepotvrdila a vzhľadom k tomu napadnutý rozsudok špecializovaného trestného súdu považoval za zákonný a spravodlivý a preto navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ho potvrdiť.

Podľa § 254 ods.1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 253, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom podané odvolanie prokurátora je v plnom rozsahu dôvodné, i keď aj pre dôvody, ktoré v podanom odvolaní neboli uvedené a ktoré odvolací súd zistil až v rámci svojej prieskumnej povinnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto vykonaného prieskumu zistil, že záver špecializovaného trestného súdu o nevine obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. je nezákonný pre prítomné chyby rozsudku v dôsledku toho, že špecializovaný trestný súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 258 ods.1 písm. b/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací všeobecne považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak **súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 6 Tr. por., tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne**

a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v posudzovanej veci zistil, že špecializovaný trestný súd ako súd prvého stupňa jednak nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

Úvodom Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné **zdôrazniť skutočnosť, ktorá mala zásadný význam pre ďalší procesný vývoj v tejto trestnej veci.** Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako už bolo skôr spomenuté, uznesením z 19. novembra 2009, sp. zn. 1 Toš 4/2009, podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozhodol tak preto, že bývalý špeciálny súd sa k pôvodnému odsudzujúcemu rozsudku dopracoval procesným postupom, ktorý nemožno nazvať inak ako diletantský, keďže v tomto odsudzujúcom rozsudku uznal za vinného aj obžalovaného JUDr. L. P., ktorý takmer po celú dobu trestného konania pred bývalým špeciálnym súdom vystupoval v procesnom postavení svedka. Uvedené flagrantné procesné pochybenie malo ten následok, že odvolací súd musel napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť už špecializovanému trestnému súdu, aby ju úplne od začiatku opäť prejednal a rozhodol. Vzhľadom k tomu nemohol ani vyhodnotiť dovtedy vykonané dôkazy každý jednotlivito i v ich súhrne, keďže väčšina z nich v dôsledku vyššie uvedeného procesného postupu bývalého špeciálneho súdu sa stala nezákonnými. Z tohto dôvodu vznikol potom logicky vo veci prier'ah, pretože nebyť tohto procesného pochybenia bývalého špeciálneho súdu, mohla byť trestná vec obžalovaného JUDr. E. Č. a spol. už dávno právoplatne skončená.

Na tomto mieste je potrebné ešte vysvetliť, že do úvahy prichádzalo aj zrušenie rozsudku len v časti týkajúcej sa obžalovaného JUDr. L. P. s tým, že v prípade ďalších obžalovaných JUDr. E. Č. a V. K. by Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na nesprávnu právnu kvalifikáciu

ich konania rozhodol postupom podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám. Uvedený procesný postup by však mal za následok, že opakovaný proces proti obžalovanému JUDr. L. P. by bol len formálnou záležitosťou, keďže o jeho vine by sa de facto rozhodlo už v tomto odvolacom konaní. Vzhľadom k tomu sa odvolací súd priklonil k alternatíve zrušiť pôvodný odsudzujúci rozsudok v celom rozsahu a vrátiť vec na nové prejednanie a rozhodnutie, aby tak o vine týchto obžalovaných bolo rozhodnuté v jednom konaní.

Toto bolo skutočné pozadie rozhodnutia odvolacieho súdu a žiadne iné.

Treba ešte pripomenúť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek tomu, že v odôvodnení prvého zrušujúceho uznesenia veľmi opatrne naznačil, ktorým smerom sa má špecializovaný trestný súd v tejto trestnej veci uberať, a to aj vo vzťahu do úvahy prichádzajúcej právnej kvalifikácii konania obžalovaných (pozri stranu 24 uznesenia NS SR z 19. novembra 2009, sp. zn. 1 Toš 4/2009), špecializovaný trestný súd tento náznak vôbec nepochopil a namiesto toho rozhodnutie odvolacieho súdu v novom konaní neustále parafrázoval a spochybňoval, pričom nakoniec v otázke viny obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. sa opäť dopracoval k rozhodnutiu, ktorým **„takpovediac obetoval spravodlivosť“** a ktoré nemožno nazvať inak ako **„z jedného extrému do druhého extrému“**.

Treba povedať, že odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (až na jedného člena zložený zo sudcov bývalého senátu 1 Toš) v trestnej veci obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. len kontinuálne nadväzuje na svoje právne názory aplikované v predchádzajúcich korupčných kauzách, a to či už išlo o prípad bývalého prednostu Krajského pozemkového úradu v Trnave (uznesenie NS SR z 13. decembra 2006, sp. zn. 1 Toš 23/2006), o prípad bývalého primátora v Čadci (uznesenie NS SR z 5. júna 2008, sp. zn. 1 Toš 16/2007) alebo o prípad bývalého sudcu Okresného súdu v Čadci (uznesenie NS SR z 15. apríla 2010, sp. zn. 1 Toš 8/2009).

Pre všetky tieto právoplatne skončené trestné veci je charakteristické, že výrok o vine vychádzal predovšetkým z lege artis zabezpečených obrazovo-zvukových záznamov, ktoré veľmi objektívne dokumentovali korupčné správanie vyššie uvedených osôb nielen v momente prevzatia úplatku, ale aj do minulosti, pokiaľ k takému konaniu došlo.

Rovnako uvedené obrazovo-zvukové záznamy objektívne dokumentovali spôsob, akým jednotlivé osoby kryli prevzatie úplatkov, či už v podobe sponzorského daru pre miestny futbalový klub alebo ako zálohy za predaj rodinného domu, a to aj v písomnej podobe.

A napokon uvedené obrazovo-zvukové záznamy objektívne dokazovali aj to, že v posudzovaných prípadoch nešlo zo strany polície o činnosť smerujúcu k vyprovokovaniu korupčnej trestnej činnosti, ale len o činnosť polície smerujúcej k jej zadokumentovaniu.

A naopak chýbajúci obrazovo-zvukový záznam, ktorý nebyť úniku informácií a tým predčasného prezradenia akcie polície, zabezpečený mohol byť, bol v rozhodujúcej miere dôvodom pre záver bývalého odvolacieho senátu 1 Toš o nevine bývalého starostu Rače, keďže absencia tohto dôkazu zapríčinila stav dôkaznej núdze (uznesenie NS SR z 26. novembra 2009, sp. zn. 1 Toš 6/2009).

V posudzovanej veci sa začalo trestné stíhanie vo veci uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ SR, Úradu boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Východ, Košice, zo 7. februára 2004, ČVS: PPZ-11/BPK-V-2004 pre trestné činy podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák.

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave na základe návrhov prokurátora Úradu špeciálneho prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť bola určená rozhodnutím generálneho prokurátora z 10. februára 2004, podľa § 88e ods. 1, ods. 2, ods. 4 Tr. por. vydali v dňoch 19. a 27. februára 2004 písomné príkazy na vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov z kancelárskych priestorov firmy KAME – Slovakia Group a.s., Košice so sídlom Košice, Popradská č.66, na obdobie od 19. do 27. februára a od 27. februára do 31. marca 2004.

Na tomto základe boli následne zabezpečené príslušnou súčasťou polície obrazovo-zvukové záznamy zo stretnutí svedka Ing. M. M. jednak s obžalovaným JUDr. E. Č. v dňoch 23. februára, 3. a 5. marca 2004 a jednak zo stretnutia svedka Ing. M. M. s obžalovanými JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. zo dňa 10. marca 2004, na ktorom došlo k odovzdaniu a prevzatiu sumy 1.000.000,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tieto obrazovo-zvukové záznamy vyhodnotil ako legálne, legitímne a proporcionálne a vzhľadom k tomu, že doposiaľ žiaden z obžalovaných, či už sám alebo prostredníctvom svojich obhajcov, nenamietal ich zákonnosť, nepovažoval za potrebné sa bližšie k tejto otázke vyjadriť.

Z obrazovo-zvukového záznamu zo stretnutia medzi svedkom Ing. M. M. a obžalovaným JUDr. E. Č. z 23. februára 2004 boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zistené tieto skutočnosti:

- obžalovaný JUDr. E. Č. iniciatívne predstavil model: 1+8 s tým, že jeden to zoberie, druhý dá a tretí odovzdá – inak to musí ísť cez dvoch, on, Laco a tak on;
- ďalej hovoril o tom, že v súčasnosti brať cash (hotovosť) je absurdné a musia vymyslieť nejaké zmluvy, ktoré vyhotoví Laco, ale ktoré následne nepôjdu do účtovníctva;
- potom rozoberal prepojenie medzi obžalovaným JUDr. L. P. a v tom čase poslancom PhDr. L. N. a následne vzťah medzi PhDr. L. N. a v tom čase riaditeľom ŠFRB Ing. Z. K., pričom tento vzťah gestikuláciou rúk označil za veľmi tesný;
- vrátil sa k obdobiu na začiatku roka 2003, keď čerpanie finančných prostriedkov bolo už preverované políciou s upozornením, že nič sa nedá robiť cez telefón (gestikulácia rukou), pretože napriek tomu, že sa nič odvtedy nestalo, polícia má stále podozrenie (obžalovaný JUDr. E. Č. - „vedia a tušia“);
- v tejto časti sa ešte navyše obžalovaný JUDr. E. Č. konkludentne stotožnil aj s informáciou, že nebyť jeho aktivity a toho úplatku pre policajtov z roku 2003, tak by celá vec už mohla skôr prasknúť;
- opätovne zdôraznil, že „zvyšok treba priebežne dotiahnuť“, pričom zdôraznil, že sa preferujú radšej menšie balíky ako väčšie;
- napokon vysvetlil časovú os realizácie, mechanizmus a charakter krycích dokladov s tým, že on odovzdá ďalšie inštrukcie obžalovanému JUDr. L. P.

Z obrazovo-zvukového záznamu zo stretnutia medzi svedkom Ing. M. M. a obžalovaným JUDr. E. Č. z 3. marca 2004 (streda) boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zistené zas tieto skutočnosti:

- svedok Ing. M. M.. oboznámil obžalovaného JUDr. E. Č. s tým, že vedúci právneho oddelenia zo ŠFRB vykonáva vo firme kontrolu;
- obžalovaný JUDr. E. Č. sa vyjadril, že bol „dole“ a všetko je v poriadku, len alfa omega je dobehnúť veci tak, aby „bolo všetko v ažurite - jednička teraz a noty dá Laco“ s tým, že mechanizmus už určuje starý – „delia sa“ (z kontextu vyplýva, že hovorí o bývalom poslancovi PhDr. Lászlóvi Nagyovi a o bývalom riaditeľovi ŠFRB Ing. Z.);
- následne upozornil svedka Ing. M. M., že na stavbe (výstavba nájomných obecných bytov) sa musí priebežne robiť, hlavne „treba robiť veci, ktoré sú viditeľné“ (z kontextu vyplýva, že majú sa zamerať na exteriér a nie interiér);
- následne obžalovaný JUDr. E. Č. sa dotkol záležitosti ich pohľadávok, ktoré sú splatné, najmä vo vzťahu k obžalovanému JUDr. L. P., pričom práve v tejto časti rozhovoru veľmi detailne rozlišuje sumu určenú do Bratislavy a ich pohľadávku (obžalovaného JUDr. E. Č. a obžalovaného JUDr. L. P.) vyplývajúcu zo zmluvy o spolupráci;
- v ďalšej časti rozhovoru sa opäť zaoberal sumou 1.000.000,- Sk určenou do Bratislavy – „jednička bude stačiť a potom zvyšok – on to tam drží, kým sa to dá, podmienka však je, aby to bolo v ažurite – ide o dlhodobý vzťah – dohoda je, že sa v piatok stretnú, dotýčný sa s K. zatiaľ nestretol, čo sa nemusí komplikovať, nech sa nekomplikuje“;
- následne sa obžalovaný JUDr. E. Č. plynulo opäť vracia k svojej pohľadávke slovami „ako stoja naše veci, kedy budú uspokojené, aspoň 100 do konca marca“;
- na konci tohto rozhovoru opäť predniesol časový plán realizácie prevzatia a odovzdania sumy určenej do Bratislavy „teoreticky v piatok alebo v pondelok jednička – starý je hráč, on je hráč, ktorý drží karty a robí čo chce – bude to kryť, kým sa to dá, keď sa nedá, tak starý povie veľmi rýchlo – zatiaľ starý povedal, robte, aby ste boli v ažurite“;
- svedok Ing. M. M.. záverom vyjadril obavu, aby si „jedničku nenechal N. a bude z toho cirkus“, načo obžalovaný JUDr. E. Č. reagoval vyjadrením „ta čo si, ta čo si – poznám ich vzťah, že vrátia starému – to je iné kafe“.

Z obrazovo-zvukového záznamu zo stretnutia medzi svedkom Ing. M. M. a obžalovaným JUDr. E. Č. z 5. marca 2004 (piatok) boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zistené pre zmenu tieto skutočnosti:

- úvodom rozhovoru obžalovaný JUDr. E. Č. oboznamuje s termínom stretnutia v Bratislave, ktorý bol determinovaný jeho programom, ale aj programom na ich strane – „no a vieš i parlament“;
- na otázku svedka Ing. M. M., či idú za N. alebo K. obžalovaný JUDr. E. Č. odpovedal „aj, aj – keď on dohodne so starým stretnutie, asi vyzerá tak, že dohodne stretnutie s K. – o týchto veciach sa nehovorí – starý je starý“.

Z obrazovo-zvukového záznamu zo stretnutia medzi svedkom Ing. M. M. a obžalovanými JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. z 10. marca 2004 (streda) boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zistené napokon tieto skutočnosti:

- po úvodných formalitách sa začali vymieňať doklady, ktoré pripravil obžalovaný JUDr. L. P. tak, že v jednom prípade išlo o splatenie úrokov, ktoré určil na 13% a v druhom prípade zas o pôžičku s tým, že hneď sa podpisovalo aj vrátenie pôžičky s antidatovaním („tu je to potvrdenie, čiže ty požičiavaš, zároveň vraciaš – hej, lebo preto som písal na 26. februára, aby bolo možné čerpanie už skôr, nie v ten deň“), pričom obžalovaný JUDr. E. Č. tak podpisoval doklady vystavené na meno jeho manželky;
- peniaze v sume 1.000.000,- Sk po ich prepočítaní obidvomi obžalovanými zobral do kufrika iba obžalovaný Ing. E. Č., pričom podpísané doklady si uschoval každý z nich osobitne;
- v ďalšej časti vzájomného rozhovoru sa vracajú k odovzdaniu P. polovice určenej sumy počas osláv narodenín v novembri, pričom obžalovaný JUDr. E. Č. na margo pochybností vyjadrených obžalovaným V. K. uviedol „to snáď nemyslí vážne - bol pri tom“;
- na záver, potom čo svedok Ing. M. M. vyslovil pochybnosť, či sa tá suma dostane k Nagyovi a či sa podelí s riaditeľom obžalovaný JUDr. E. Č. opakovane uviedol „to už je ich problém“;
- treba ešte zdôrazniť, že z tohto posledného obrazovo-zvukového záznamu vidieť, že obidvaja obžalovaní si už pri tomto stretnutí dávali veľký pozor na to, čo ktorý z nich povedal, hlavne obžalovaný JUDr. E. Č., ktorý oproti predchádzajúcim stretnutiam bol menej „zhovorčivý“, zvlášť podozrievavo pôsobil obžalovaný

JUDr. L. P., čo bolo vidieť už pri jeho vstupe do miestnosti, pri počítaní peňazí (mal podozrenie, že sú napustené látkou – lepom atď.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyššie uvedené skutočnosti považuje za preukázané bez akejkoľvek pochybnosti, keďže v danom prípade ide o dôkaz (argumentum ad veritatem – objektívny), ktorý tak povediac „vis-á-vis – zoči-voči“ sprostredkováva slovné prejavy a gestikulácie obžalovaných JUDr. E. Č. a JUDr. L. P., na podklade ktorých potom možno veľmi precízne posúdiť jednak objektívnu a subjektívnu stránku ich konania a jednak mieru participácie ďalších osôb na tomto ich protiprávnom konaní.

Po prehratí týchto obrazovo-zvukových záznamov obrazne povedané to nemôže vidieť len slepý a nemôže počuť len hluchý.

Prisudzovať iný význam ich slovným prejavom a gestikuláciám v týchto obrazovo-zvukových záznamoch aj v kontexte iných nepriamych dôkazov na seba nadväzujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich môžu len samotní obžalovaní majúci právo brániť sa spôsobom, ktorí uznajú za vhodný a samozrejme ich zvolení obhajcovia, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania.

S poukazom na tento objektívny dôkaz je potom potrebné hodnotiť v neprospech obžalovaných aj celú skupinu nepriamych dôkazov na seba nadväzujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich, na ktoré správne poukázal prokurátor vo svojom písomne odôvodnenom odvolaní a ktoré už odvolací súd podrobne rozviedol v predchádzajúcej časti tohto uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si túto argumentáciu prokurátora, až na niektoré výnimky rozvedené v ďalšej časti tohto odôvodnenia, osvojil.

Rovnako podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v posudzovanej trestnej veci, pokiaľ ide o skutkové závery vychádzajúce z hodnotenia doposiaľ vykonaných dôkazov, každého jednotlivo i v ich súhrne, špecializovaný trestný súd sa dôsledne nevyrovnal so všetkými týmito nepriamymi dôkazmi a z nich vyplývajúcimi skutočnosťami. Ide o tieto nepriame dôkazy a skutočnosti :

- zmluvy o obstaraní záležitostí medzi obstarávateľom V. K. a objednávateľom KAME – Slovakia Group, a. s., Košice zo **16. júna 2001** súvisiace s výstavbou bytových domov mestských častí Košice – Dargovských hrdinov a Barca financovaných z fondov rozvoja bývania;
- zmluvy o obstaraní záležitostí medzi obstarávateľmi JUDr. E. Č., X – realitná kancelária a JUDr. L. P., komerčným právnikom, a objednávateľom KAME – Slovakia Group, a.s., Košice zo **16. júna 2001** súvisiace s výstavbou bytových domov mestských častí Košice – Dargovských hrdinov a Barca financovaných z fondov rozvoja bývania;
- výpis obchodného registra preukazujúci skutočnosť, že uskutočňovanie jednoduchých stavieb, drobných stavieb a ich zmien a činnosť stavebného dozoru pre pozemné stavby mal objednávateľ zapísaný ako predmet činnosti až od **17. apríla 2002**;
- zmluva o dielo na zhotovenie stavby uzavretá medzi objednávateľom Mestskou časťou Košice – Dargovských hrdinov a zhotoviteľom KAME – Slovakia Group, a.s., Košice z **27. mája 2002**;
- zmluva o dielo na zhotovenie stavby uzavretá medzi objednávateľom Mestskou časťou Košice – Barca a zhotoviteľom KAME – Slovakia Group, a.s., Košice z **12. júna 2002**;
- žiadosti príslušných mestských častí o poskytnutie podpory z **9. júla 2002** (m. č. Barca) a z **18. júla 2002** (m. č. Dargovských hrdinov);
- zmluvy o poskytnutí podpory uzavreté Štátnym fondom rozvoja bývania a mestskými časťami Dargovských hrdinov a Barca **5. septembra 2002** a zmluvy o poskytnutí dotácií uzavreté medzi Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky a mestskými časťami Dargovských hrdinov a Barca **10. októbra 2002**;
- výpovede svedkov JUDr. I. H., Ing. I. R. a Ing. Š. V. naopak potvrdzujúce skutočnosť, že pre uvedenú výstavbu obecných nájomných bytov nemalo byť pre nevyriešené vlastnícke vzťahy nikdy vydané stavebné povolenie a tým ani poskytnutá štátna podpora v podobe jednak úveru zo ŠFRB a jednak dotácie z Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR;

- skutočnosť, že svedok Ing. M. M. ako štatutárny zástupca **15. novembra 2002** v Košiciach na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou Košice – Dargovských hrdinov ako objednávateľom a KAME – SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0022 so súpisom ocenených prác a dodávok pre odberateľa Mestská časť Košice – Dargovských hrdinov za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE, 150 byt. jednotiek“ na celkovú sumu **58.301.191,70,- Sk**, ktorú predložil svedkovi Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov dňa 21.11.2002 v Košiciach podpísal a odsúhlasil jej preplatenie, pričom táto následne bola predložená do P. K. B., a.s. pobočka Košice, kde bol vedený účet Štátneho fondu rozvoja bývania otvorený v prospech Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov, z ktorého bola táto suma **21. novembra 2002** poukázaná na účet spoločnosti KAME – SLOVAKIA GROUP, a.s. vedený v tej istej banke z prostriedkov štátneho fondu rozvoja bývania vo forme úveru na základe vyššie uvedenej zmluvy o poskytnutí podpory, pričom neskôr bolo zistené, že v tom čase z celkovej fakturovanej sumy práce a dodávky v sume **54.257.919,70,- Sk** vykonané a dodané neboli;
- dokument s názvom „rozpis dlhov.doc“ odoslaný z počítača obžalovaného V. K. **21. novembra 2002** pre Kame – Slovakia Group, a.s., Košice, v ktorom je okrem iného uvedené: „Blava 10% 18.200.000, - preberie E. – Laci“; a na to nadväzujúci znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava, ktorého závery na hlavnom pojednávaní predniesol znalec Ing. J. P. a z ktorých vyplýva, že dokument s názvom „rozpis dlhov.doc“ z 21. novembra 2002, ktorý bol zaistený v počítači obžalovaného V. K. a v ktorom je aj položka „Blava 10% 18 200 000 Sk – preberie E. – Laci“, je autentický;
- tento tzv. rozpis dlhov dokumentuje okrem iného aj korupčné pozadie schvaľovacieho procesu na miestnom zastupiteľstve mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov a stavebnom úrade (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci obžalovaného Ing. M. M. z 26. marca 2009, sp. zn. 1 Toš 7/2008), čo napokon vyplývalo aj z vyjadrení obžalovaného JUDr. E. Č., ktorý to vo vyššie spomenutých obrazovo-zvukových záznamoch naznačoval;

- napokon aj tento tzv. rozpis dlhov rovnako dôsledne rozlišuje medzi tzv. dlhom „do Bratislavy“ a „dlhom“ voči obžalovaným JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. vyplývajúcim zo zmluvy,
- výpis z účtu P. K. B., a.s. Košice, č. ú. X. z **26. novembra 2002**, z ktorého vyplýva, že svedok Ing. M. M.. v ten deň vybral v hotovosti sumu 25.000.000,- Sk;
- výpoveď svedka B. K. z G. I. s.r.o. a s tým súvisiace listinné dôkazy svedčiace o úmysle svedka Ing. M. M. vytvoriť fiktívnymi daňovými dokladmi v období **od 25. novembra do 30. decembra 2002** tzv. „čierny fond“ vo výške 18.533.000,- Sk;
- potvrdenie o ubytovaní obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. a svedka L. B. v dňoch **14. - 15. januára 2003** v hoteli Nivy v Bratislave ako aj potvrdenie o tom, že v tomto termíne mala Národná rada Slovenskej republiky zasadnutie, na ktorom bol prítomný aj v tom čase ešte poslanec PhDr. L. N.;
- prvotné výpovede svedkov Ing. J. B. a Ing. V. K. potvrdzujúce korupčné pozadie pridelenia finančných prostriedkov na výstavbu obecných nájomných bytov s tým, že na tomto mali participovať okrem V. K. aj JUDr. E. Č. ako funkcionár SDKÚ a JUDr. L. P. ako osoba majúca vzťah k „maďarskej koalícii“;
- prvotné svedecké výpovede Ing. F. Z. a Ing. D. V. potvrdzujúce sponzorskú podporu Ing. M. M. a spoločnosti KAME – Slovakia Group, a.s. Košice pre kandidátov strany SDKÚ v rámci komunálnych volieb v roku 2002, ktorú sprostredkoval obžalovaný JUDr. E. Č.;
- listinné dôkazy, ktoré boli zaistené u obžalovaného JUDr. E. Č. bezprostredne po jeho zadržaní, a to uznanie dlhu z **5. marca 2004**, vyúčtovanie úrokov z omeškania z **8. marca 2004**, zmluva o pôžičke uzatvorená **26. februára 2004** medzi KAME – Slovakia Group, a.s. Košice ako veriteľom a Ing. D. Č. ako dlžníčkou, príjmový pokladničný doklad bez čísla z **26. februára 2004**, na základe ktorého Ing. D. Č. prijala od firmy KAME – Slovakia Group, a.s. Košice **250.000,- Sk**, výdavkový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého bola firmou KAME – Slovakia Group, a.s. Košice vyplatená

Ing. D. Č. suma **250.000,- Sk**, príjmový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého Ing. D. Č. prijala od firmy KAME – Slovakia Group, a.s. Košice **250.000,- Sk**, výdavkový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého bola firmou KAME – Slovakia Group, a.s. Košice vyplatená Ing. D. Č. suma **250.000,- Sk**, potvrdenie firmy KAME – Slovakia Group, a.s. Košice o tom, že Ing. D. Č. na základe zmluvy o pôžičke z **26. februára 2004 vrátila 28. apríla 2004 sumu 250.000,- Sk** aj s úrokmi, pričom na potvrdení je dátum **28. apríl 2004**, pričom na príjmových pokladničných dokladoch je podpis Ing. D. Č. a len text je dopisovaný JUDr. E. Č. a na výdavkových pokladničných dokladoch je nielen text, ale už aj podpis Ing. D. Č. realizovaný obžalovaným JUDr. E. Č. (viď na jednej strane podpis svedkyne Ing. D. Č. na zápisnici o výsluchu svedka a príjmových pokladničných dokladov z 26. februára a 10. marca 2004 a na druhej strane podpis svedkyne Ing. D. Č. na výdavkových pokladničných dokladoch z 10. marca 2004 a príjmových pokladničných dokladoch z 30. januára a 3. februára 2004;

- uznanie dlhu v celkovej zostávajúcej výške 620.000,- Sk z **13. októbra 2003** a kvitancia podpísaná JUDr. E. Č. z **9. februára 2004** preukazujúca splatenie dlhu svedkom Ing. M. M. v celom rozsahu, ktorú tento svedok vydal 10. februára 2004;
- listinné dôkazy, ktoré okrem iných boli zaistené u obžalovaného JUDr. L. P. bezprostredne po jeho zadržaní, a to zmluva o pôžičke uzatvorená **26. februára 2004** medzi KAME – Slovakia Group, a.s. Košice ako veriteľom a JUDr. L. P. ako dlžníkom, príjmový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého JUDr. L. P. prijal od firmy KAME – Slovakia Group, a.s. Košice **250.000,- Sk**, výdavkový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého bola firmou KAME – Slovakia Group, a.s. Košice vyplatená JUDr. L. P. suma **250.000,- Sk**, príjmový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého JUDr. L. P. prijal od firmy KAME – Slovakia Group, a.s. Košice **250.000,- Sk**, výdavkový pokladničný doklad bez čísla z **10. marca 2004**, na základe ktorého bola firmou KAME – Slovakia Group, a.s. Košice vyplatená JUDr. L. P. suma **250.000,- Sk**, potvrdenie firmy KAME – Slovakia Group, a.s. Košice o tom, že JUDr. L. P. na základe zmluvy

o pôžičke z **26. februára 2004** vrátil **28. apríla 2004** sumu **250.000,- Sk** aj s úrokmi, pričom na potvrdení je dátum **28. apríl 2004**;

- správa o stave rozpracovanosti projektov výstavby obecných bytov týkajúcich sa okrem iných aj mestských častí Košice – Furča (Dargovských hrdinov) a Barca zaslaná mailom obžalovaným V. K. svedkovi PhDr. L. N. **30. januára 2002**, resp. mail zaslaný obžalovaným V. K. firme KAME – Slovakia Group, a.s. Košice **6. marca 2003**, v ktorom kritizuje svedka Ing. M. M. za postup pri výstavbe bytov, v ktorom okrem iného uvádza: **„Požiadal a dostal som pravdepodobne predĺžený termín, ale zase to nebude zadarmo a vy sa budete čudovať“**.
- oznámenie o podozrení z trestného činu subvenčného podvodu podané riaditeľom ŠFRB Ing. Z. K. Krajskej správe PZ, Odboru kriminálnej a justičnej polície, Košice, zo **17. marca 2004**, pretože zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že v mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov boli vykonané z poskytnutého účelového úveru (výstavba obecných nájomných bytov) úhrady za práce a výkony, ktoré nemohli byť zrealizované, pritom z ďalších listinných dôkazov bez akejkoľvek pochybnosti vyplýva, že ŠFRB už minimálne na základe kontroly zo **7. októbra 2003** vedel o tejto skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky potom s prihliadnutým na zabezpečené a vykonané obrazovo-zvukové záznamy objektivizujúce subjektívnu a objektívnu stránku konania obžalovaných JUDr. E. Č. a JUDr. L. P., na ktoré nadväzujú vyššie uvedené nepriame dôkazy vzájomne sa dopĺňajúce, vyhodnotil závery špecializovaného trestného súdu týkajúce sa svedeckej výpovede Ing. M. M. ako nelogické a tým absolútne nepresvedčivé.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa od špecializovaného trestného súdu vyžadovalo, aby všetky tieto dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti konfrontoval s výpoveďami svedka Ing. M. M., ktorý tvrdil, že :

- iniciátorom tejto „akcie“ bol obžalovaný V. K. (jeho otec V. bol vlastníkom **časti** pozemkov v m. č. Dargovských hrdinov – vid' kúpna zmluva – na ktorej sa realizovala výstavba obecných nájomných bytov) spolu s obžalovanými JUDr. E. Č. a JUDr. L. P., ktorí mali zabezpečiť, aby príslušné mestské časti boli pri získaní úverov, resp. dotácií úspešné

a aby realizáciou výstavby obecných nájomných bytov bola poverená práve firma KAME – SLOVAKIA GROUP, a.s., Košice – vid' uzatvorené zmluvy zo 16. júna 2001;

- za tým účelom bol zabezpečený neštandardný mechanizmus zmluvných vzťahov najskôr medzi obžalovanými na jednej strane a firmou KAME – SLOVAKIA GROUP, a.s., Košice a až následne medzi firmou KAME – SLOVAKIA GROUP, a.s., Košice a Mestskými časťami Košice – Dargovských hrdinov a Barca, ktoré tvrdenie svedka Ing. M. M. zodpovedá objektívnej realite;
- že išlo o neštandardný postup svedčí aj fakt, že najskôr bola podpísaná zmluva **16. júna 2001** a až potom sa dopĺňal predmet činnosti firmy – **17. apríla 2002**, ktoré tvrdenia svedka Ing. M. M. rovnako zodpovedajú vykonaným listinným dôkazom;
- objektívnej realite a vykonaným dôkazom zodpovedajú aj tvrdenia svedka Ing. M. M., že žiadosti Mestských častí Košice, Dargovských hrdinov a Barce o poskytnutie podpory boli predložené a napokon aj schválené napriek nesúhlasnému stanovisku Krajského úradu v Košiciach;
- v rozpore s tvrdeniami svedka Ing. M. M. nie sú ani dôkazy dokumentujúce mechanizmus, akým sa **21. novembra 2002** na účte firmy KAME – SLOVAKIA GROUP, a.s., Košice, ocitla suma vo výške **58.301.191,70,- Sk**, pričom svedok Ing. M. M.. **26. novembra 2002** vybral v hotovosti sumu 25.000.000,- Sk;
- svedok Ing. M. M.. tvrdil, že P. polovicu „odmeny“ vo výške 9.000.000,- Sk pre „ľudí z Bratislavy“ odovzdal obžalovaným práve v deň, keď títo mali odchádzať na oslavu narodenín **29. novembra 2002** (oslava päťdesiatky manželky svedka PhDr. L. N. v Bratislave), pričom špecializovaný trestný súd tomuto tvrdeniu svedka neuveril aj vzhľadom na „neotrasiteľné a nevyvrátiteľné“ dôkazy na strane obžalovaných svedčiace o tom, že v ten deň nemohli uvedenú sumu prevziať, keďže sa nachádzali na úplne iných miestach;

- v tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že v tomto prípade nie je až také dôležité zistenie, kedy došlo k prevzatiu tejto sumy obžalovanými v období **od 26. novembra 2002** (dátum výberu hotovosti v B.) **do 29. novembra 2002** (dátum konania oslavy), ale skutočnosť, či táto suma bola „určeným osobám“ skutočne odovzdaná, keďže uvedený záver by potom logicky potvrdzoval aj prevzatie tejto sumy v tomto období obžalovanými JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K.;
- pre záver, že k tejto „transakcii“ na tejto oslave skutočne došlo svedčia nielen priznania obžalovaných JUDr. E. Č. a JUDr. L. P. na zabezpečených obrazovo-zvukových záznamoch a mail odoslaný obžalovaným V. K., o pravosti a hodnovernosti ktorého neexistujú rozumné pochybnosti a ani tak o zákonnosti jeho získania, ale aj ďalší nepriamy dôkaz – predmetné potvrdenie o ubytovaní obžalovaných v hoteli Nivy v termíne 14. – 15. januára 2003 a potvrdenie o tom, že v tomto termíne mala Národná rada Slovenskej republiky zasadnutie, ktoré listinné dôkazy verifikujú a zároveň zreálnujú tvrdenie svedka Ing. M. M., pokiaľ tento vypovedal, a to aj v rámci konfrontácie, že s PhDr. L. N. sa v zimných mesiacoch roku 2003 osobne stretol v Bratislave v reštaurácii „Parlamentka“, pričom svedok mu potvrdil prevzatie uvedenej sumy, pričom v neposlednom rade pre takýto záver svedčí napokon aj následný vývoj v celej kauze týkajúcej sa výstavby obecných nájomných bytov, keď takpovediac finančné prostriedky boli napriek nevykonaným prácam a výkonom poukázané a napriek opakovaným signalizáciám a následným kontrolám bola táto skutočnosť zo strany príslušných štátnych orgánov a ich štatutárnych zástupcov, vrátane riaditeľa ŠFRB, krytá a zamlčovaná, pričom k podaniu trestného oznámenia došlo až po prevalení celej kauzy a zadržaní obžalovaných **17. marca 2004**.
- v tejto súvislosti odvolací senát 5 T (bývalý 1Toš) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí opätovne poukázať na už skôr prezentovanú kontinuitu vlastnej rozhodovacej činnosti z hľadiska svojich hodnotiacich úsudkov a logického vyvodzovania, pretože na strane jednej už v korupčnej kauze bývalého sudcu Okresného súdu Čadca (sp. zn. 1 Toš 8/2009) svoj výrok o vine oprel hlavne o obrazovo-zvukový záznam, v ktorom sa dotyčný pri preberaní úplatku 4. novembra 2005 nepriamo priznal a tým usvedčil aj z prebratia úplatku od tej istej osoby v minulosti, a to 19. apríla 2004, pričom okrem tohto dôkazu existovalo už len tvrdenie svedka a potvrdenie o výbere hotovosti, na strane druhej

v inej korupčnej kauze bývalého starostu Rače (sp. zn. 1 Toš 6/2009) skutočnosť, že stav týkajúci sa rozhodovacích procesov vo vzťahu k súhlasnému stanovisku starostu k investičnej činnosti prezentovaný druhým obžalovaným svedkovi, od ktorého v tej súvislosti bol žiadaný úplatok, nezodpovedal objektívnej realite, viedol s poukazom na okolnosti už skôr uvedené - k oslobodzujúcemu výroku;

- špecializovaný trestný súd sa logicky nevyrovnal ani so samotnou obhajobnou argumentáciou obžalovaných založenou na tvrdení, že 29. novembra 2002 im svedok Ing. M. M. ani nemohol odovzdať predmetnú sumu, keďže na jednej strane obžalovaný JUDr. E. Č. bol v ten deň dopoludnia v Spišskej Novej Vsi, kde sa stretol so svedkom Ing. K. M. v rámci predvolebného týždňa a odtiaľ cestoval do Rožňavy, kde nechal svoje auto u sestry a až tam prestúpil k ostatným a na strane druhej obžalovaný JUDr. L. P. bol cez obedňajšie hodiny kupovať darček v meste Holoház, o čom svedčí listinný doklad preukazujúci prechod štátnej hranice – na tomto mieste je potrebné uviesť, že obžalovaní boli pozvaní na oslavu päťdesiatky manželky v tom čase poslanca NR SR, pritom darčeky kupovali na poslednú chvíľu v deň odchodu a počas cesty, na tento deň si naplánovali ešte rôzne iné aktivity a stretnutia, komplikovaným spôsobom cestovali do Bratislavy, pričom na oslavu prišli podľa svojich prvých vyjadrení až okolo 21.00 hod. a odišli niečo po polnoci (neskôr to modifikovali), čo logicky svedčí pre záver, že táto „cesta“ bola jednak zorganizovaná a dohodnutá takpovediac operatívne a narýchlo a jednak mala úplne iný účel a cieľ (ako bola účasť na oslave), a to ten, ktorý prezentoval jednak svedok Ing. M. M. a napokon aj samotní obžalovaní JUDr. E. Č. a JUDr. V. P. v obrazovo-zvukovom zázname z 10. marca 2004, pričom nimi neskôr proklamované a dokazované rôzne iné aktivity a stretnutia mali poskytovať obžalovaným alibi, ktoré však podľa názoru odvolacieho súdu nevyzneli zvlášť presvedčivo, keď napr. svedok Ing. K. M. svoje tvrdenia oprel o udalosť súvisiacu s poškodením svojho motorového vozidla, pričom z iného listinného dôkazu bolo zistené, že táto poistná udalosť bola nahlásená až **2. septembra 2003** s tým, že k nej došlo **28. augusta 2003**.
- tvrdeniam svedka Ing. M. M. napokon zodpovedá aj to, pokiaľ tento vypovedal, že to boli práve obžalovaní, ktorí iniciovali doplatenie „dohodnutej odmeny do Bratislavy“, zvlášť iniciatívny bol v tomto smere obžalovaný JUDr. E. Č., čo napokon bez akýchkoľvek pochybností objektivizovali obrazovo-

zvukové záznamy, na ktorých tento iniciatívne určoval termíny, výšku „splátky“, mechanizmus jeho krytia a rozdelenie úloh, pričom k odovzdaniu a prevzatiu sumy v určenej výške – „jednička“ – 1.000.000,- Sk skutočne v termíne ním dohodnutom – 10. marca 2004 - aj došlo, a to za asistencie obžalovaného JUDr. L. P. s tým, že jej prevzatie kryli spôsobom, na ktorom sa vopred dohodli a ktorý pripravil práve obžalovaný JUDr. L. P.;

- že išlo o krycí manéver niet absolútne žiadnych pochybností, ktorá skutočnosť rovnako zodpovedá tvrdeniam svedka Ing. M. M., pričom rovnako v tomto smere odvolací senát 5 T (bývalý 1 Toš) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí opätovne poukázať na už skôr prezentovanú kontinuitu vlastnej rozhodovacej činnosti z hľadiska svojich hodnotiacich úsudkov a logického vyvodzovania, pretože už v korupčných kauzách bývalého prednostu Krajského pozemkového úradu v Trnave (sp. zn. 1 Toš 23/2006) a bývalého primátora v Čadci (sp. zn. 1 Toš 16/2007) sa rovnakým spôsobom vyrovnal s obhajobnou argumentáciou týchto obžalovaných, ktorá bola taktiež založená na fingoovaných listinných dôkazoch legalizujúcich prevzatie úplatku (záloha za predaj rodinného domu, resp. sponzorský príspevok na futbalový klub a opravu kostolov).
- v kontexte týchto všetkých dôkazov potom sa vyžadovalo, aby špecializovaný trestný súd vyhodnotil aj ostatné dôkazy, ktoré obžalovaní v rámci svojej obhajobnej argumentácie predložili alebo na ne poukazovali, zvlášť znalecký posudok vypracovaný na základe ich poverenia (viď vyjadrenie Ústavu súdneho inžinierstva), a z neho rezultujúca obhajobná argumentácia obžalovaného V. K., ktorú treba považovať za priam detinskú (svedok Ing. M. „vlozil“ do počítačovej siete obžalovaného väčší počet mailov), vyšetrovacie spisy svedčiace jednak o trestnom stíhaní a odsúdení svedka Ing. M. M. a jednak o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že sa nestal skutok (trestné oznámenie Ing. M. M. opäť pre trestný čin), pretože špecializovaný trestný súd tieto dôkazy hodnotil jednotlivo bez vzájomných súvislostí a zároveň opäť nelogicky v prospech obžalovaných, pritom napr. z obrazovo-zvukového záznamu z 23. februára 2004 vyplýva, že aj tvrdenia svedka Ing. M. M., pokiaľ tento vypovedal o korupcii vo vzťahu k nestotožneným príslušníkom PZ SR, ktorú mal opäť „sprostredkovať“ obžalovaný JUDr. E. Č., majú reálny základ.

Pokiaľ ide o záver špecializovaného trestného súdu, že v posudzovanom prípade išlo o policajnú provokáciu riadenú a realizovanú prostredníctvom kontrolovaného konania svedka Ing. M. M., keď „**skutok mal umelo vytvorený dej a vznikol na základe činnosti orgánov činných v trestnom konaní prezentovanej konaním Ing. M. M., ktorý vytvoril situáciu, pri ktorej odovzdal obžalovaným peniaze, ktoré prezentoval ako úplatok, ale toto konanie nevykazovalo znaky trestného činu**“, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné:

V tejto otázke odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opäť poukazuje na kontinuitu svojej rozhodovacej činnosti v otázke posudzovania policajnej provokácie, keď už v korupčnej kauze týkajúcej sa bývalého sudcu Okresného súdu v Čadci (sp. zn. 1 Toš 8/2009) veľmi precízne rozlišoval medzi policajnou provokáciou a tzv. „**skrytou reakciou polície**“, pričom aj v tomto prípade už vychádzal z judikatúry jednak Európskeho súdu pre ľudské práva (jeho klasické rozhodnutie Teixeira de Castro proti Portugalsku) a jednak Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júna 2001, sp. zn. Tzo V 5/2001, ktorého právne závery vychádzali z nálezů Ústavného súdu Českej republiky z 22. júna 2000, sp. zn. III. ÚS 597/99).

Pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala.

Skrytá reakcia polície smie naproti tomu sledovať zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestno-právne postihnutel'nom konaní, zabránenie mu v jeho pokračovaní a minimalizácia spôsobených škôd.

Pokiaľ by však činnosť polície bola vedená len snahou, aby kontrolovaná osoba spáchala trestný čin, šlo by už o policajnú provokáciu trestného činu.

Za kľúčovú odlišnosť skrytej reakcie polície od policajnej provokácie sa považuje skutočnosť, že polícia neiniciuje, t. j. nevytvára u kontrolovanej osoby vôľu spáchať trestný čin, ale vytvára pre spáchanie trestného činu vhodné podmienky.

Tieto podmienky však nesmú byť nijako mimoriadne, ale objektívne možné, v danej situácii obvyklé a musia nastať až s časovým odstupom potom, čo páchateľ si osvojil úmysel spáchať trestný čin a preukázateľne spravil kroky k jeho spáchaniu.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že **6. februára 2004** o 18.00 hod. sa dostavil na Prezídium PZ SR, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Východ, Ing. M. M., ktorý podal do zápisnice trestné oznámenie, v rámci ktorej opísal skutkový stav v podstate rovnako s tým, že jeho výsluch trval do 22.30 hod.

Následne vyšetrovateľ Prezídia PZ SR, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, vychádzajúc zo skutkového stavu uvedenom v podanom trestnom oznámení uznesením zo 7. februára 2004, ČVS: PPZ-11/BPK-V-2004, podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach zástupcovia firiem VIKTÓRIA REAL, s.r.o. Košice, JUDr. E. Č. – X a zástupca Komerčno právnickej kancelárie JUDr. L. P. Kráľovský Chlmec požiadali od zástupcu firmy KAME SLOVAKIA – GROUP, a.s., Popradská č. 68, Košice o úplatok v sume 18 mil. Sk pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že boli príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice – Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania v sume cca 181 mil. Sk na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice,

aj za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov slúžiacich ako úplatok zástupca firmy KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice po predchádzajúcej dohode s doposiaľ presne nestotožnenými osobami dňa 15.11.2002 v Košiciach vyhotovil dodávateľskú faktúru č. 2002-0022 so súpisom ocenených prác a dodávok pre odberateľa Mestská časť Košice – Dargovských hrdinov za stavebné práce na objekte „Obytný súbor NA HORE, 150 byt. jednotiek“ na celkovú sumu 58.301.191,70 Sk, ktorá bola po odsúhlasení Odborom dopravy, pozemných komunikácií a iných odvetvových vzťahov Okresného úradu Košice III a Mestskou časťou Košice – Dargovských hrdinov poukázaná na účet spoločnosti KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. vedený v P. K. B., a.s. pobočka Košice z prostriedkov

Štátneho fondu rozvoja bývania, hoci vedeli, že ku dňu vystavenia faktúry na uvedenom objekte ešte neboli vykonané žiadne stavebné práce a dodávky, čím takto svojim konaním spôsobili Slovenskej republike v zastúpení Štátnym fondom rozvoja bývania škodu vo výške 58.301.191,70 Sk,

z tejto poukázanej sumy dňa 26. 11. 2002 v pobočke P. K. B., a.s. v Košiciach zástupca firmy KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice vybral v hotovosti sumu 25.000.000,- Sk z ktorej v presne nezistenom čase v mesiaci november 2002 v Košiciach na ul. Mäsiarskej č. 34, v byte obývanom V. K. odovzdal zástupcovi firmy VIKTÓRIA REAL, s.r.o. Košice, zástupcovi firmy JUDr. E. Č. – X a zástupcovi Komerčno - právnickej kancelárie JUDr. L. P., Kráľovský Chlmec sumu 9.000.000,- Sk, čo predstavovalo 50 % z požadovaného úplatku za to, že boli príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice – Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania v sume cca 181 mil. Sk na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice, ktorí túto sumu 9.000.000,- Sk mali odovzdať v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, ktoré mali zariadiť, aby žiadosti uvedených mestských častí boli schválené,

následne v presne nezistenom čase v priebehu mesiacov november 2002 až december 2002 v Košiciach na ul. Popradskej v kancelárii firmy KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. požiadali od zástupcu tejto firmy druhú polovicu úplatku, t.j. sumu 9.000.000,- Sk, čo tento odmietol a opätovne dňa 6.2.2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ul. Popradskej v kancelárii firmy KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. zástupcovia firiem JUDr. E. Č. – X a Komerčno - právnej kancelárie JUDr. L. P. Kráľovský Chlmec požiadali od zástupcu firmy KAME - SLOVAKIA GROUP, a.s. do 13.2.2004 zabezpečiť ako úplatok sumu aspoň 1.000.000,- Sk, ktorú majú následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám.

Ešte v ten istý deň bol Ing. M. M. vypočutý už v procesnom postavení svedka, pričom v rámci svojho výsluchu vydal listinné dôkazy, a to rôzne faktúry, likvidačné listy, daňové doklady, bankové výpisy, príjmové a výdavkové pokladničné doklady a rovnako tak obrazové a zvukové záznamy, ktoré si sám vyhotovil a ktoré mali objektivizovať

jeho tvrdenia vo vzťahu k osobám JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K.. Rovnako tak poskytol informácie o telefónnych číslach obžalovaných, prostredníctvom ktorých sa navzájom kontaktovali s tým, že naposledy sa stretli 6. februára 2004 o 15.00 hod. v jeho kancelárii v Košiciach, na Popradskej ul. č. 68, kedy bol opätovne výslovne požiadaný o splatenie zvyšku dohodnutej „odmeny pre ľudí do Bratislavy“.

Svedok Ing. M. M. bolo následne vypočutý ešte **9. februára**, kedy vypovedal o ďalších prípadoch korupcie a hlavne **12. februára 2004**, kedy jeho výsluch trval s prestávkami od 8.34 do 20.54 hod. (zápisnica má 29 strán). V rámci tohto výsluchu po prvýkrát uviedol aj mená v tom čase poslanca NR SR PhDr. L. N. a riaditeľa ŠFRB Ing. Z. K.

Pred zadržaním obžalovaných a vznesením obvinenia bol svedok Ing. M. M. naposledy vypočutý **3. marca 2004**, pričom v rámci tohto výsluchu konkretizoval mieru účasti vyššie uvedených osôb na skutku, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie.

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave na základe dovtedy zabezpečených dôkazov svedčiacich o dôvodnom podozrení voči konkrétnym osobám z páchania trestnej činnosti korupčného charakteru na návrh špeciálneho prokurátora vydali po začatí trestného stíhania vo veci nasledovné príkazy :

- **podľa § 88 ods. 2, ods. 3 Tr. por.**
- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti telefónneho čísla, ktoré používal svedok Ing. M. M., a to od 10. februára do 10. mája 2004;
- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti telefónneho čísla patriaceho Mestu Košice, ktoré používal JUDr. E. Č., v tom čase viceprimátor Košíc, a to od 10. februára do 10. mája 2004;
- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti telefónneho čísla, ktoré používal JUDr. L. P., a to od 10. februára do 10. mája 2004;
- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti telefónneho čísla, ktoré používala Ing. D. Č., a to od 10. februára do 10. mája 2004;
- **podľa § 88e ods. 1, ods. 2, ods. 4 Tr. por.**

- na vyhotovenie obrazových, zvukových a iných záznamov z kancelárskych priestorov firmy KAME – Slovakia Group, a.s., Košice, so sídlom Košice, Popradská 68, a to v dobe od 19. do 27. februára 2004 a od 28. februára do 31. marca 2004;
- **podľa § 88d ods. 1, ods. 4 Tr. por.**
- na sledovanie osôb a vecí JUDr. E. Č. od 19. do 27. februára 2004 a od 28. februára do 31. marca 2004 a JUDr. L. P. od 19. do 29. februára 2004 a od 1. do 31. marca 2004.

Nakoniec z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že vyšetrovateľ Prezídia PZ SR, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, 9. marca 2004 z pokladne Ministerstva vnútra SR prevzal 9. marca 2004 finančnú hotovosť v sume 1.000.000,- Sk v bankovkách nominálnej hodnoty 5.000,- Sk, ktorú dňa 10. marca 2004 o 16.30 hod. odovzdal svedkovi Ing. M. M. Uvedenú sumu po svojom zadržaní 10. marca 2004 vydal o 18.20 hod. JUDr. E. Č.

Odvolačí senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má za to, že **orgány činné v prípravnom konaní v tomto posudzovanom prípade za účelom zistenia skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenia páchatel'ov trestného činu a zabezpečenia dôkazov o ich trestno-právne postihnutel'nom konaní vytvorili podmienky, ktoré boli v danej situácii obvyklé, pričom tieto nastali až potom, čo si obžalovaní preukázateľne osvojili úmysel trestný čin spáchať a preukázateľne spravili kroky k jeho spáchaniu.**

Odvolačí senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nadväzujúc kontinuálne na svoje predchádzajúce skôr uvedené rozhodnutia v tzv. korupčných kauzách sa v tejto otázke opätovne jednoznačne priklonil k záveru, že v posudzovanom prípade išlo zo strany orgánov činných v prípravnom konaní bez akýchkoľvek pochybností len o tzv. **skrytú reakciu polície.**

Zo zabezpečených obrazovo-zvukových záznamov vyplýva, že v danom prípade neboli simulované rôzne korupčné ponuky a neboli skúšané „myšlienky“ korumpovaného a jeho cena. V posudzovanej veci teda trestná zodpovednosť nebola posúvaná do štádia, ktoré nie je navonok prejavovým trestným činom, ale len vnútorným duševným stavom

(samotný úmysel spáchať trestný čin sa netrestá – cogitationis poenam nemo natur), ktorý sa však umelo, za použitia určitých operatívnych metód, objektivizuje.

Práve naopak, obžalovaný JUDr. E. Č. iniciatívne určoval termíny, výšku „splátky“, mechanizmus jeho krytia a rozdelenie úloh, pričom k odovzdaniu a prevzatiu sumy v určenej výške – „jednička“ – 1.000.000,- Sk skutočne v termíne ním dohodnutom – 10. marca 2004 – aj došlo, a to za asistencie obžalovaného JUDr. L. P. s tým, že jej prevzatie kryli spôsobom, na ktorom sa vopred dohodli a ktorý pripravil práve obžalovaný JUDr. L. P.

Boli to taktiež práve títo obžalovaní, ktorí sa svojimi vyjadreniami priznali a tým usvedčili aj z protiprávneho konania spáchaného v minulosti, ktoré na seba nadväzovalo a ktoré predstavovalo jeden skutok.

V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že celý tzv. skutkový dej s trestnoprávnymi následkami takpovediac vymysleli a zinscenovali práve obžalovaní a svedok Ing. M. M. sa mu len podľa pokynov obžalovaných prispôbil a ho plnil. Za tohto stavu potom zo strany orgánov činných v prípravnom konaní nebolo potrebné, aby svedok Ing. M. M. vystupoval vo veci ako agent podľa § 88b Tr. por., keďže jeho konanie nemuselo byť založené na klame a predstieraní, ale len na realizácii zámeru zosnovaného obžalovanými, ktorého cieľom bolo dokončiť ich plán v podobe prevzatia sumy 1.000.000,- Sk pre „ľudí z Bratislavy“, ktorá predstavovala splátku úplatku dohodnutého a sčasti už v novembri 2002 odovzdaného, a to za to, že požadované finančné prostriedky určené na výstavbu obecných nájomných bytov, boli príslušnými štátnymi orgánmi poskytnuté.

Pre tento záver napokon svedčí aj tá skutočnosť, že trestná činnosť obžalovaných z hľadiska jej vývojových štádií bola dokonaná už pri prevzatí prvej polovice dohodnutého úplatku, pričom v prípade odovzdania splátky z druhej polovice úplatku už išlo len o dokončenie dokonaného trestného činu.

Orgány činné v prípravnom konaní vo vzťahu k obžalovaným teda neuplatnili takú formu vplyvu, aby podnietili spáchanie trestného činu, ktorý by inak nebol spáchaný, ale naopak uplatnili takú formu vplyvu, aby bol trestný čin odhalený, teda obmedzili svoj vplyv len na vyšetrovanie trestnej činnosti pasívnym spôsobom (vid' Ramanauskas proti Litve).

Neobstojí ani tá časť argumentácie špecializovaného trestného súdu, pokiaľ tento dospel k záveru, že svedok Ing. M. M. v období od 6. februára do 10. marca 2004 „nevystupoval dobrovoľne“, pretože nad ním visela hrozba trestného stíhania, ktoré bolo dočasne odložené.

Vyšetrovateľ Policajného zboru Prezídia PZ SR, Úradu boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii Východ, Košice dňa **7. februára 2004** pod ČVS: PPZ-11/BPK-V-2004 podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák.

Prokurátor generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. Dušan Kováčik dňa 10. marca 2004 vydal súhlas **na dočasné odloženie vznesenia obvinenia Ing. M. M. pre trestný čin podplácania podľa § 160a ods. 1 Tr. zák.**, ktorého sa mal dopustiť v presne nezistenom čase v mesiaci november 2002 v Košiciach na ul. Mäsiarskej v súvislosti s odovzdaním úplatku v sume 9 miliónov Sk osobám JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K., ktorí tento úplatok požadovali za vybavenie žiadostí Mestských častí Košice – Dargovských hrdinov a Košice – Barca o poskytnutie finančných prostriedkov na výstavbu obecných nájomných bytov zo Štátneho fondu rozvoja bývania, čo vyšetrovateľ Policajného zboru Prezídia PZ SR, Úradu boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii Východ, zrealizoval 29. marca 2004.

Vyššie uvedený vyšetrovateľ uznesením z 11. marca 2004, ČVS: PPZ-11/BPK-V-2004, podľa § 163 ods. 1 Tr. por. začal stíhať obvinených JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Tr. zák.

Ten istý vyšetrovateľ uznesením z 11. marca 2004 podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vylúčil trestnú vec trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. zo spoločného konania na samostatné konanie.

Následne uznesením z 15. apríla 2004 pod ČVS: PPZ-14/BPK-V-2004 podľa § 163 ods. 1 Tr. por. začal trestne stíhať Ing. M. M. a Ing. L. L. ako obvinených z pokračujúceho trestného činu podvodu spolupáchateľstvom

podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., druhého z nich aj pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky obhajobnú argumentáciu obžalovaných založenú na tvrdení, že svedok Ing. M. M. v snahe zakryť vlastnú trestnú činnosť, o ktorej polícia už mala vedomosť, začal s políciou spolupracovať, aby sa tak sám vyhol trestnému stíhaniu, ktorú si rovnako osvojil aj špecializovaný trestný súd, za nelogickú, keď práve naopak, z týchto skutočností vyplýva záver, že svedok Ing. M. M. sa rozhodol s políciou spolupracovať a vo veci vypovedať napriek riziku, že sa sám vystaví možnému trestnému postihu, čo sa napokon aj stalo, keďže **svedok Ing. M. M. bol neskôr v samostatnom trestnom konaní právoplatne odsúdený pre trestný čin podvodu k trestu odňatia slobody vo výmere šesť rokov.**

Pokiaľ ide o nariadené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti obžalovaných, odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zotrváva na dôvodoch, ktoré uviedol vo svojom predchádzajúcom uznesení z 19. novembra 2009, sp. zn. 1 Toš 4/2009.

Odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na tieto svoje právne závery kontinuálne nadväzuje a vzhľadom na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, o ktoré sa opierała obhajobná argumentácia obžalovaných, zvlášť obžalovaného JUDr. L. P., považuje za potrebné tieto doplniť nasledovne:

Podľa názoru odvolacieho senátu 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky samotná skutočnosť, že príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti, či už podľa **§ 88 ods. 2, ods. 3 Tr. por. alebo zákona č.166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov** neobsahuje odôvodnenie, resp. jeho odôvodnenie je po obsahovej stránke nedostatočné, nemusí mať za každých okolností ten následok, že dôkaz získaný na základe takéhoto príkazu je po podaní obžaloby v súdnom konaní nepoužiteľný.

Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I.ÚS 274/2005, I.ÚS 117/2007, III. ÚS 80/2008, II. ÚS 28/2009, IV. ÚS 121/2009 a ďalšie) v podstate vyplýva, že ak príkaz na zaznamenávanie telekomunikačnej činnosti nie je dostatočne odôvodnený, spravidla pôjde

o porušenie článkov 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 8 ods. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Uvedený právny názor - potreba zdôvodnenia rozhodnutia - však ani z jedného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Huvig proti Francúzsku, Weber proti Nemecku, Kirov proti Bulharsku, Kvasnica proti Slovensku a ďalšie), nevyplýva, práve naopak, ich základnou a v podstate jedinou podmienkou, na ktorej v rozhodnutiach tento súd bazíruje je skutočnosť, aby oprávnenosť zásahu do súkromia bolo možné preskúmať.

V tomto momente odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto otázke nadväzuje na svoj právny názor vyslovený v predchádzajúcom rozhodnutí, keď konštatoval: **„pre záver, že príkaz príslušného sudcu bol dôvodný, svedčí skutočnosť, že vo veci aj na základe takto získaných dôkazov bolo následne týmto osobám vznesené obvinenie, pričom uvedený procesný postup a jeho dôvodnosť bolo potom možné preskúmať v rámci tohto trestného stíhania“.**

Teda špecializovaný trestný súd po podaní obžaloby v rámci dokazovania mal preskúmať, či použité dôkazné prostriedky boli legálne, legitímne a hlavne proporcionálne. Na základe týchto kritérií špecializovaný trestný súd mal potom rozhodnúť, či orgány činné v prípravnom konaní obmedzili svoj vplyv len na vyšetrowanie trestnej činnosti pasívnym spôsobom, alebo zneužili inštitút nariadenia odpočúvania a záznamu telekomunikačnej činnosti obžalovaných.

V tomto posudzovanom prípade nejde o vec totožnú s vecami, s ktorými sa zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky, najmä pokiaľ ide o jeho nález III. ÚS 80/2008 (odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti u osoby, u ktorej nedošlo k trestnému stíhaniu – vzneseniu obvinenia). V tomto prípade totiž všetci obžalovaní, u ktorých sa do práva na súkromie zasiahlo, sa o tejto skutočnosti v rámci trestného stíhania dozvedeli riadne a včas, a to aj pokiaľ ide o skutočnosti, na základe akých podozrení orgány činné v prípravnom konaní žiadali o zásah do súkromia, pričom obžalovaní mali dostatok času a priestoru k tomu uplatniť primeranú obhajobu.

Treba navyše zdôrazniť, že v tejto veci už bolo začaté trestné stíhanie vo veci na základe trestného oznámenia podaného Ing. M. M., pričom toto podozrenie z trestnej

činnosti korupčného charakteru sa neskôr umocnilo jednak jeho svedeckou výpoveďou a jednak ním predloženými listinnými dôkazmi.

Až v tomto momente bol potom sudcovi krajského súdu predložený špeciálnym prokurátorom návrh na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti spolu s dôkazmi a informáciami spôsobilými posúdenia, či zásah do súkromia obžalovaných je alebo nie je primeraný a nevyhnutný.

Rovnako treba dodať, že ani následne príslušným sudcom krajského súdu vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti netrpel žiadnou formálnou chybou, keďže jeho výrok obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky potom dospel k záveru, že zo strany orgánov činných v prípravnom konaní nešlo v tejto veci o žiadnu svojvôľu, ale o **legálny** (v súlade s platnými právnymi predpismi), **legitímny** (týkal sa vymedzeného cieľa) a **proporcionálny** (primeraný, nevyhnutný a inými prostriedkami nedosiahnuteľný) zásah do súkromia **obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K..**

V opačnom prípade by postup špecializovaného trestného súdu, ktorým si osvojil obhajobnú argumentáciu obžalovaných, hlavne obžalovaného JUDr. L. P., predstavoval **prísne formalistický prístup k prípustnosti dôkazov**, ktorý by tak minimalizoval jeho prieskumnú právomoc na len akési formálne ponímanie práva, čo by na jednej strane mohlo negovať všeobecnú povinnosť štátu zabezpečiť spravodlivosť potrestaním protiprávných konaní a na strane druhej by mohlo znamenať aj porušenie práva na obhajobu, pokiaľ by z týchto záznamov napr. vyplývali skutočnosti svedčiace o tom, že v posudzovanom prípade išlo zo strany polície o zneužitie prostriedkov trestného práva na trestné stíhanie obžalovaných.

Vyššie uvedený záver však neplatí vo vzťahu k **svedkyni Ing. D. Č.**, u ktorej pre absenciu možnosti preskúmania zásahu do jej súkromia sú všetky záznamy jej telekomunikačnej činnosti, ktoré boli založené do vyšetrovacieho spisu, **nepoužiteľné.**

Na druhej strane však treba priznať, že orgány činné v prípravnom konaní pochybili, pokiaľ pred právoplatným skončením trestného stíhania skartovali väčšiu časť týchto záznamov, pričom do vyšetrovacieho spisu založili len nimi vybrané záznamy.

V tomto smere odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí zopakovať len to, čo už vyslovil vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci, že: „takýto postup Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za neprípustný z dôvodu, že v konaní pred súdom potom obyčajne dochádza zo strany obžalovaných k vznášaniu rôznych pochybností o manipulácii s týmito záznamami, čo sa stalo aj v tomto konkrétnom posudzovanom prípade. Navyše potom súdu chýba ucelený obraz o komunikácii osoby, ktorej telekomunikačná činnosť bola zaznamenaná“.

Odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na tomto stanovisku zotrváva a z tohto dôvodu všetky záznamy telekomunikačnej činnosti obžalovaných, ktoré boli zabezpečené a do vyšetrovacieho spisu založené, **vyhodnotil ako nepoužiteľné.**

Špeciálny prokurátor v podanej obžalobe konanie obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. po stránke subjektívnej a objektívnej právne kvalifikoval ako trestný čin **prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Tr. zák.** s odôvodnením, že **obžalovaní spoločným konaním v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu pre inú osobu žiadali a prijali úplatok.**

Bývalý Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 19. januára 2009, sp. zn. PK – 1Tš 21/2005, uznal obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. za vinných z trestného činu **podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., sčasti dokonaného, sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák.** s odôvodnením, že „obžalovaní iba predstierali zámer, že budú svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci iného, ale nepodnikli v tomto smere nič a na škodu cudzieho majetku žiadali a prijali úplatok alebo inú nenáležitú výhodu, pričom pri druhom čiastkovom skutku boli zadržaní a tak trestný čin podvodu nebol dokonaný“.

Odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v prípade právneho posúdenia konania obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. opäť len nadväzuje na svoje predchádzajúce uznesenie z 19. novembra 2009, sp. zn. 1 Toš 4/2009, v ktorom k tejto otázke uviedol po prvé,

že podľa jeho názoru „určite však doposiaľ neexistuje skupina dôkazov pre taký skutkový záver a také jeho právne posúdenie, k akým dospel bývalý špeciálny súd v prvom odsudzujúcom rozsudku“, keďže „**zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o nejakú pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia odpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaných priaznivejšia (R I/1966)**“, a po druhé, že „pokiaľ by sa vykonaným dokazovaním potvrdila skutková verzia produkovaná svedkom Ing. M. M. a na ňu nadväzujúcimi dôkazmi, bude potrebné z hľadiska jej právneho posúdenia uvažovať aj v rovine, či takto zistené konanie obžalovaných nenapĺňa len skutkovú podstatu trestného činu nepriamej korupcie podľa § 162 Tr. zák.“

Uvedená skutková podstata totiž postihuje toho, kto poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok vo veci, ktorej sa úplatok týka a nie je osobou, ktorá má pôsobiť na právomoc verejného činiteľa. Spravidla teda pôjde o osobu, v ktorej záujme má byť na výkon právomoci verejného činiteľa pôsobené. Ani pre dokonanie tohto trestného činu sa nevyžaduje, aby na výkon právomoci verejného činiteľa bolo pôsobené, verejný činiteľ ani nemusí vedieť o takom zámere.

Že tomu tak v posudzovanom prípade zrejme asi nebolo svedčia výpovede svedkov JUDr. I. H., Ing. I. R. a Ing. Š. V., ktorí vypovedali, že pre nevyriešené vlastnícke vzťahy nemalo byť nikdy vydané stavebné povolenie a tým ani poskytnutá štátna podpora v podobe jednak úveru zo ŠFRB a jednak dotácie z Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR.

V tomto smere treba dodať, že bývalý špeciálny súd „neschopnosť“ polície odkontrolovať odovzdanie úplatku konečnému adresátovi, a to napriek relevantným informáciám o ich identite a napriek zákonnému nasadeniu rôznych prostriedkov operatívno – pátracieho charakteru, vyhodnotil v prvom odsudzujúcom rozsudku v neprospech obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K..

Polícia v posudzovanom prípade zadržala obžalovaných bezprostredne po odovzdaní sumy 1.000.000,- Sk napriek tomu, že disponovala informáciami, že táto suma má byť následne doručená „pre ľudí z Bratislavy“, pričom svoj postup vysvetlila tým, že sa obávala novej straty týchto finančných prostriedkov pochádzajúcich zo štátneho rozpočtu.

Odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky by v tomto smere mohol ponúknuť aj iné vysvetlenie, ale to by už išlo o tzv. „obiter dicta“, t. j. odôvodnenie v rovine špekulácii.

Treba zdôrazniť, že v Českej republike polícia v podobných prípadoch vždy podstúpi uvedené riziko s cieľom zadržať hlavných adresátov úplatku, a nielen tzv. poštarov.

Vychádzajúc z tvrdení svedka Ing. M. M. ako celku, ktoré objektivizujú vyhotovené obrazovo-zvukové záznamy a na ktoré nadväzuje celý reťazec nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňajúcich odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke právneho posúdenia konania obžalovaných JUDr. E. Č., JUDr. L. P. a V. K. dospel k názoru, že toto je potrebné právne kvalifikovať ako trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Tr. por., spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaní spoločným konaním inému sľúbili a aj poskytli úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a ods. 1, 2 Tr. zák., resp. za to, že tak už urobil. Treba iba dodať, že uvedená právna kvalifikácia nie len že reprezentuje skutkovú verziu, ktorá je pre obžalovaných najpriaznivejšia, ale aj najdôslednejšie pokrýva v tejto veci zabezpečené a vykonané dôkazy.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu uvedenú v podanej obžalobe treba zdôrazniť, že obžalovaní nedisponovali kompetenciami, v rámci ktorých by obstarávali veci všeobecného záujmu, teda nerozhodovali o štátnej podpore pre výstavbu obecných nájomných bytov. Spáchať trestný čin **prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody § 160a ods. 1 Tr. zák. môže iba špeciálny subjekt, teda osoba, ktorá sa podieľa na obstarávaní veci všeobecného záujmu.** Rovnako treba dodať, že neexistuje ani príčinná súvislosť medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu, pretože prijatý alebo sľúbený úplatok musí súvisieť s činnosťou osoby, ktorá zaisťuje plnenie činností súvisiacich s obstarávaním veci všeobecného záujmu.

Z týchto dôvodov odvolací senát 5 T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na podklade odvolania špeciálneho prokurátora opätovne zrušil napadnutý rozsudok a špecializovanému trestnému súdu vec vrátil, aby ju v naznačenom smere znovu prejednal a rozhodol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. apríla 2012

**JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová